

Grund til at gjøre den, naar der ikke kan paa-
vises nogen synderlig Nytte deraf. — Jeg troer
nu at have udtalt mig om alle de Vædrings-
forslag, der foreligge.

Sagen: Hvad jeg kunde have haft at
sige ved dette Lovudkast, er tilbeels blevet over-
flødigt ved de Ytringer, vi nu have hørt af
den høitærede Finantsminister, til hvem jeg i
det Hele taget vil kunne slutte mig. Hvad det meget
omtviste Spørgsmaal om Ton eller Tønde
angaaer, saa ønske vi jo Alle at rense Sproget
for fremmede Ord og ville gjerne have danske
Udtryk istedet. Jeg skal ikke udtrykke mig paa
den Maade, som det ærede Medlem for Fre-
deriksborg Amts 1ste Valgkreds (Udler), der
sagde, at han ikke vilde gaae saa vidt i sin
Purisme og Formalisme, at han her paa
dette Punkt vilde sætte et dansk Ord istedetfor
det fremmede, hvilket Udtryk blev optaget af
Finantsministeren, som ligeledes vilde purificere
Sproget for de fremmede Ord. Jeg troer, at
naar man vil være opmærksom derpaa, vil
man see, at man ofte bruger fremmede Ord,
hvor det er høist overflødigt, hvorimod der
vel kunde være Anledning til at bruge dem,
naar de have en vis bestemt Betydning. Naar
det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den
Valgkreds (Sponned) vil give et dansk Ord
for „ton“, saa skulde jeg gjerne have fulgt
med ham, hvis han enten havde givet et nyt
dansk Ord eller et gammelt Ord, der fulkom-
ment udtrykte, hvad der skulde udtrykkes; men
at benytte et Ord som „Tønde“, der i det
danske Sprog har en ganske anden Betydning,
end Ton, finder jeg urigtigt. Det, at slyde
„Skibs“ ind foran Tønde, betyder Intet; thi
det vil falde bort, og man vil simpelt hen sige
„Tønde“, ligesom det ærede Medlem jo selv
i et Vædringsforslag til Registreringsloven, har
brugt Ordet uden at sætte „Skibs“ foran, og
dette Skibsmaal vil gaae over til at faae en
anden Betydning i det daglige Sprog, ligesom
Ordet Commercelæst, idet Handelscommercelæsten
har et forskjelligt Antal Tønder for de for-
skjellige Varer, for Kul 18, for Rug 26, for
Hvede 24, for Kartofler 16 Tdr. osv. Der-
som man nu deraf, at et Skib har et vist An-
tal Tons, vil gjøre sig Forestilling om, hvor-

mange Tønder det kan rumme, bliver man
ledet aldeles paa Vildspor, naar det er udtrykt
saaledes. Dersom altsaa Ordet ikke havde en
anden Betydning i det danske Sprog, skulde
jeg gjerne gaae over til at vælge det, men da
det har en anden Betydning, finder jeg det
ikke rigtigt. Exemplet er hentet fra England,
men jeg omtalte allerede flygtigt under Sagens
første Behandling, at, saavidt jeg erindrede,
var Tønde og ton paa engelsk to forskjelligte
Ord. Jeg huskede det dengang ikke ganske, men
jeg har senere seet efter, og det forholder sig
aldeles rigtigt, idet det engelske ton staves med o,
hvorimod det engelske Ord for Tønde hedder
tun, men dette Ord bruges meget sjældent, og
man har netop i England gjort sig megen
Umage for at faae indført en anden Stave-
maade og Udtale af det andet Ord, for ikke at
forbryde dem. Istedetfor tun bruges i England
almindelig Ordet hørrel. Naar man der har
indseet, at man ikke godt kan bruge det samme
Udtryk for Skibsmaaling som for det daglige
Maal, seer jeg ikke, hvorfor man her skal gaae
over dertil, saameget mindre som ton er et Ud-
tryk, der allerede har faaet Borgerrret hos vor
Sømands- og Handelsstand, saa at enhver Sø-
mand, som fører Skib, eller Strymand meget godt
veed, hvad register-ton og tons of shipping er,
hvorimod Tønde slet ikke bruges. Jeg kan derfor
ikke Andet end anbefale det høie Thing at blive
staaende ved det Udtryk, som Loven har, og
stemme imod det Forslag, der gaaer ud paa at
forandre det. Det Vædringsforslag, som er
stillet af min ærede Collega, Folkethingsmanden
for Rjøbenhavns 8de Valgkreds (Schønheyder)
til § 6, har jeg en Deel imod, idet jeg anseer
det for mere end en reen Formalitet. Jeg
troer virkelig ikke, det gaaer an at optage en
saadan Bestemmelse i Loven, at det hedder, at
det, man bliver enig om at vedtage i England,
vilde vi ogsaa vedtage her, uden at vide, hvad der
vedtages i England. Hvis man i England
optager Noget, der er fornuftigt og Noget, som
vi kunne følge, nærer jeg ingen Tvivl om, at
det ogsaa vil optages af Regjeringen her; men
det Tilfelde kunde jo dog indtræffe, at man
vedtog Noget i England, som vi ikke godt kunde
følge her, men saa havde Regjeringen dog en
Lov for sig, at den skulde følge det, som der